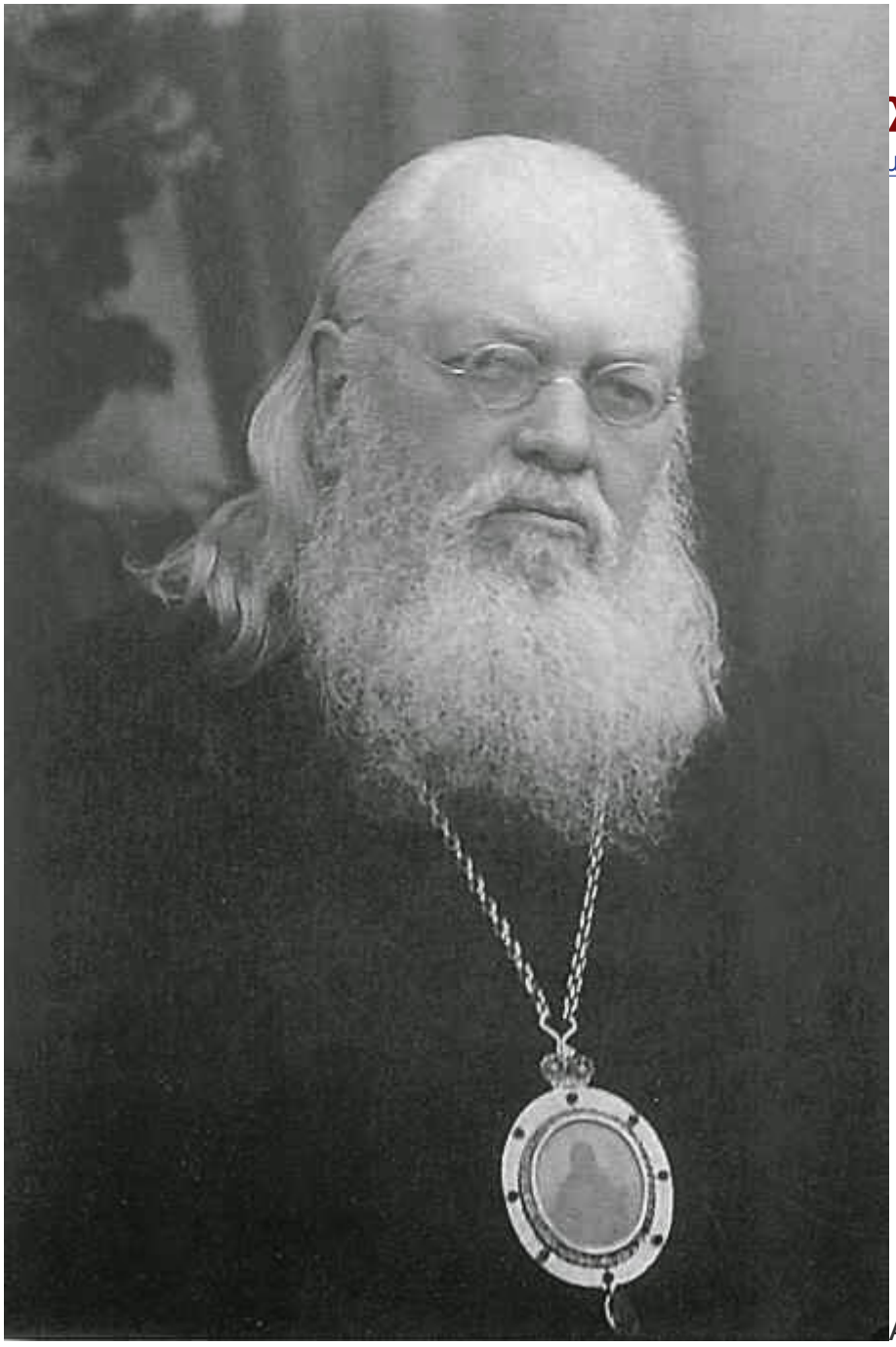

χής

μαίας ο ιατρός / Άγιοι -

ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΡΙΜΑΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

Πάντα με πολλή παρρησία πρέπει να πλησιάζουμε τον Θεό, Να Τον ικετεύουμε σαν τα μικρά παιδιά πού περιμένουν βοήθεια από την μητέρα τους και απλώνουν προς

αυτήν τα μικρά τους χεράκια.

Να Τον ικετεύουμε σαν ένας φτωχός πού πεθαίνει της πείνας και ήρθε να παρακαλέσει τον άνθρωπο πού είναι γνωστός για την ευσπλαχνία του να τον βοηθήσει.

Να Τον ικετεύουμε σαν την Χαναναία γυναίκα πού με επιμονή παρακαλά τον Χριστό και σηκώνει σ' Αυτόν τα χέρια της. Τον ικετεύει με παρρησία γιατί πιστεύει και ξέρει ότι θα λάβει αυτό πού ζητά, πιστεύει και γι' αυτό παίρνει βοήθεια,

Βλέπουμε λοιπόν ότι δύο προϋποθέσεις υπάρχουν για να γίνει δεκτή ή προσευχή μας από τον Θεό.

Πρώτ' απ' Όλα χρειάζεται βαθειά και μεγάλη πίστη στον Κύριο, με όλη μας την καρδιά να πιστεύουμε σ' Αυτόν πού ικετεύουμε. Και το δεύτερο, να μην υπάρχει ούτε ίχνος αμφιβολίας, κανένας δισταγμός στην καρδιά αλλά μόνο ή πίστη, ή πίστη στο άπειρο έλεος του Θεού.

Μόνο ή προσευχή πού βγαίνει από καρδιά πού είναι γεμάτη ελπίδα και πίστη ακούγεται από τον Θεό.
Εκτός απ' αυτό ή προσευχή θέλει επιμονή. Πρέπει να ξέρουμε ότι δεν θα λάβουμε αμέσως αυτό πού ζητάμε. Πρέπει να δείξουμε ότι είναι σταθερή ή ελπίδα πού έχουμε στον Θεό και ή επιμονή σ' αυτά πού ζητάμε..

Τι σημαίνει να προσευχόμαστε αδιάκοπα;

Δεν έχουμε και εμείς τις δικές μας βιοτικές φροντίδες, είναι δυνατόν να ασχολούμαστε μόνο με προσευχή; Ή εντολή αυτή φαίνεται απραγματοποίητη. Και Όμως είναι εφικτή και εφαρμόσιμη, διότι τίποτα το ανέφικτο δεν ζητάει από μας ό Κύριος Ιησούς Χριστός.

Πώς όμως μπορούμε να εφαρμόσουμε στη ζωή μας αυτή την εντολή πού ισχύει για όλους τους χριστιανούς;

Το να προσευχόμαστε αδιάκοπα δεν σημαίνει μόνο να διαβάζουμε τις ευχές, να κάνουμε γονυκλισίες και να πηγαίνουμε στην εκκλησία. Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Να προσευχόμαστε αδιάκοπα μπορούμε πάντα και οπού και να βρισκόμαστε.. Το μόνο πού χρειαζόμαστε είναι να έχει ή καρδιά μας διάθεση για προσευχή. Να είναι ταπεινή και να θρηνεί αδιάκοπα την αναξιότητα και την αμαρτωλότητά της. Γεμάτη φόβο μπροστά στην μεγαλοσύνη του Θεού, τον Όποιο προσβάλλουμε με τις αμαρτίες μας, Αν τέτοια θα είναι ή καρδιά μας, τότε πάντα θα είμαστε προσευχόμενοι και στη δουλειά και στο σπίτι. Θα είμαστε

προσευχόμενοι ακόμα και τότε όταν κληθούμε να δώσουμε λόγο σ’ αυτούς πού έχουν στα χέρια τους εξουσία. Και στεκάμενοι μπροστά στην πόρτα τους θα στέλνουμε τις σιωπηλές μας κραυγές στον Θεό, παρακαλώντας Τον να μας προστατέψει.

Σε κάθε μας έργο μπορούμε να προσευχόμαστε, μόνο να υπάρχει διάθεση για προσευχή, να ποθεί ή καρδιά μας τον Κύριο και τότε ή εντολή πού μας έδωσε ό απόστολος μπορεί εύκολα να πραγματοποιηθεί.

Δεν ακούει ό Θεός και εκείνες τις προσευχές πού δεν Του είναι ευάρεστες. Δεν δέχεται τις παρακλήσεις πού στρέφονται κατά των ανθρώπων.

Όταν, παραδείγματος χάριν, Του ζητάμε να τιμωρήσει τους δικούς μας εχθρούς. Πολλές φορές ασυνείδητα ζητάμε στις προσευχές μας κάτι βλαβερό για τον πλησίον, τέτοιες ευχές ό Θεός δεν εισακούει.

Ή ουσία της προσευχής είναι, να παραδιδόμαστε ολοκληρωτικά, με όλη την καρδιά μας να ικετεύουμε τον Θεό και ή προσευχή να είναι γεμάτη πίστη και ακράδαντη ελπίδα.

Έτσι όμως προσεύχεται ή πλειοψηφία των ανθρώπων;

Ασφαλώς όχι. Ή δική μας προσευχή είναι μόνο επανάληψη κάποιων λέξεων, πού έχουμε αποστηθίσει και ενώ τα διαβάζουμε, το πνεύμα μας δεν προσεύχεται, αλλά τα επαναλαμβάνουμε μηχανικά, χωρίς να σκεφτόμαστε αυτά πού ζητάμε. Εμείς οι ίδιοι δεν ακούμε τις προσευχές μας και αν δεν τις ακούμε εμείς, τότε πώς θέλουμε ό Θεός να ακούσει αυτά πού ζητάμε;

Πρέπει να ξέρουμε όταν ό Θεός στέλνει την συμφορά πού πλήττει ολόκληρο τον λαό, τότε όλος ο λαός πρέπει να Τον ικετεύει για σωτηρία.

Πρέπει όλοι να κάνουν αυτό πού έκαναν κάποτε οι κάτοικοι της Νινευί, όταν έμαθαν από τον προφήτη πώς αποφάσισε ό Θεός να καταστρέψει την πόλη.

Τι έκαναν τότε λοιπόν; Όλος ό λαός τρεις μέρες και τρεις νύχτες προσευχόταν ομόψυχα και επειδή προσεύχονταν όλοι ό Θεός τους λυπήθηκε.

Λοιπόν, να προσευχόμαστε αδιάκοπα και να χτυπάμε ακούραστα την θύρα της θείας ευσπλαχνίας. Να Τον ικετεύουμε Όχι μόνο για μας, αλλά και γι’ αυτούς πού δεν Του προσεύχονται.

Θα ακουστούν οι ευχές μας και θα μας αποδώσει ό Κύριος κατά το μέγα του έλεος.

Πηγή: pigizois.net